

तालुजिह्वांचेत्यत्र सूत्रितमर्थव्याकरोत्यध्यायद्वयेन अत्रापीति अत्र प्राणक्षयेवक्तव्ये तत्र छांदोग्ये प्राणाग्निहोत्रविद्यायां प्राणापानव्यानोदानसमानाः कर्मणा धिलोकं युभूमिदिगाकाशविद्युद्रूपाः समाम्नाताः तेषां प्राणापानौ अन्योन्याधीनौ पूरकेरेचकेवाक्रियमाणे अपानक्रियानिरोधात् अपाने च विरेच्यमाने प्राणगतिनिरोधात् पार्णिभागेन संपीड्यो निमाकुंचयेद्बृहमित्यादि प्रकारेण मूलबंधेन तयोरेकीकृतयो रूर्ध्वा गतिर्भवति तदेतत्प्राणापानयोरुदानाधीनत्वं प्रागेवोक्तं अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठतीति एवं युभुवोः पर्जन्ययज्ञद्वारा परस्पराश्रितयोरपि आकाशाश्रितत्वं तथानाभिदेशमात्रवर्त्तोऽसमानः सर्वांगव्यापि नो व्यानस्य वशेऽस्ति व्यानोपि सर्वसंधिव्यापिन्युदाने समुच्चत्वाद्बुच्चलति तद्व्याप्यत्वात्समानोप्युच्चलति एवं विद्युद्विगाश्रितादिक्क आकाशाश्रिता इदमेव सर्वेषामुदानाधीनत्वं श्रुत्या तद्यथा सुहयपद्मी शशंकून्मखीदे

ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ सुभगे पंच होतृणां विधानमिह यादृशं ॥ १ ॥ प्राणापानावुदानश्च समानो व्यान एव च ॥ पंच होतृस्तथै तान्वै परं भावं विदुर्बुधाः ॥ २ ॥ ब्राह्मण्युवाच स्वभावात्सम होतार इति मे पूर्विकामतिः ॥ यथा वै पंच होतारः परोभावस्तदुच्यतां ॥ ३ ॥ ब्राह्मण उवाच प्रा णेन संभृतो वायुरपानो जायते ततः ॥ अपाने संभृतो वायुस्ततो व्यानः प्रवर्त्तते ॥ ४ ॥ व्यानेन संभृतो वायुस्ततो दानः प्रवर्त्तते ॥ उदाने संभृतो वायुः समानो नाम जायते ॥ ५ ॥ तेऽपृच्छंत पुरा संतः पूर्वजा तं पितामहं ॥ योनः श्रेष्ठस्तमा च क्वसनः श्रेष्ठो भविष्यति ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच यस्मिन् प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राण भृतां शरीरे ॥ यस्मिन् प्रचीर्णे च पुनश्चरंति स वै श्रेष्ठो गच्छत यत्र कामः ॥ ७ ॥ प्राण उवाच मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्र चीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यत मां प्रलीनं ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच प्राणः प्रालीयत ततः पुनश्च प्रचचार ह ॥ समानश्चाप्युदानश्च वचो ब्रूतां पुनः शुभे ॥ ९ ॥ नत्वं सर्वमिदं व्याप्यतिष्ठसीह यथा वयं ॥ नत्वं श्रेष्ठो हिनः प्राण अपानो हिव शेतव ॥ प्रचचार पुनः प्राणस्तमपानोभ्यभाषत ॥ १० ॥ अपान उवाच मयि प्र लीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यत मां प्रलीनं ॥ ११ ॥ ब्राह्मण उवाच व्यानश्च तमुदानश्च भाषमा णमथोचतुः ॥ अपाननत्वं श्रेष्ठोऽसि प्राणो हिव शगस्तव ॥ १२ ॥ अपानः प्रचचाराथ व्यानस्तं पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठो ह मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना ॥ १३ ॥

दिति दृष्टान्तेनोपपादितं उदानोपि भूघ्राणसंयौ निरुध्यते यदा तदा तत्स्थो ब्रह्मणि युभूम्यादिसहित आकाशो निरुध्यते एवं च तस्यामवस्थायां सर्वप्रपंचप्रविलयाद्योगीकृतकृत्यो भवतीति प्रघट्टकतात्पर्यं तत्रैवं सति त्रे धाभाधना प्रवर्त्तते प्राणायत्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैः प्राणाग्निहोत्रं कुर्वन्नेनावदानेन सर्वयुप्रभृतिवृत्त्यतीति भावनया शुद्धचित्तो भवत्यन्तर्दोषैश्च न लिप्यते इत्येकः प्रकारः चपलं मनः पूर्वोक्तस्वेचरीमुद्रया हठयोगेन निरो द्भव्यमिति द्वितीयः अनुपदोक्तः कर्त्तुं प्रपंचविलयस्तृतीयः एतेषामधिकारिभेदाव्यवस्था एवं सर्वापि विद्याधिदेवाधिभूताध्यात्मभेदेन त्रिविधाधिकारभेदात्ज्ञेया ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अक्षरार्थः स्पष्ट एव पंचानामप्येषामेकस्यापि निरन्वयोच्छेदे सर्वेषामुच्छेदो भवतीति सर्वेषां प्रत्येकं मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंतीत्युक्तिः संगच्छते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥